

בשולי החוברת

לפני כשבועיים התקיימה במגרשי התערוכה של "און" התצוגה המסורתית של קבוצות בנות פרים שבמבחן. כמו תמיד, מאות רבות של רפתנים נהרו לאירוע המרכזי (ואולי היחיד) בנושא של שיפוט גופני בפרהסיה. הפעם אפילו גוייס מומחה חו"ל לצורך הדגמת השיפוט ולהשכלת המעוניינים להתקדם בנושא, ובאמת היה מה לראות ולשמוע. אם זאת, גם אין לזלזל בדעות שונות כפי שהן נשמעות מדי פעם בקול בודד ורפה (רשימתו של צביקה דגן בחוברת הנוכחית). מבלי להיכנס לעצם הוויכוח, לשאול שאלות זה טוב ולגיטימי, אפילו נחוץ לצורך בחינת מוסכמות מעת לעת.

המיוחד לתערוכת הבקר השנה הוא, שזאת **תצוגת הבקר ה־40** באותו מקום ובאותה מסגרת תפקודית של האגודה הצפונית. ביחד עם חברים טובים אחרים, היה זה חברנו משה הימן ז"ל, אשר היווה הכח הדוחף מאחורי מפעל התצוגות. לא היה קל, לרכז ולמקד את התעניינות הרפתנים בנושא מקצועי טהור, שלא כמו בארצות חו"ל עם כל הפירוטומת והמיסחור סביב התערוכות, בארצנו הקטנה מחיר הפרה והפר שווה לכל נפש בלי קשר לפרסים בהם זכו בתערוכות – מה גם, שצוות רפת מסויימת שזכה בציון לשבח השנה, קורה ובעוד שנה/שנתיים כבר התחלף ואיננו אותו צוות מנצח. לכן ישנה כל ההצדקה להעלות על נס את המסירות וההתמדה של החברים שמצאו את הכח להפוך את תצוגת הבקר למסורת ולאירוע משכיל ומחנך כאחד.

במסגרת יוזמת ההתאחדות להביא לידי איחוד האגודות להזרעה בכל נושא אפשרי מבחינה תיפקודית, הוכרזה תערוכת הבקר ה־40 על שם משה הימן ז"ל כמפעל משותף לשתי האגודות ולמעשה, מפעלם של כל בוקרי ישראל במסגרת המ"ב. אחרי הקמת מערכות נוספות ברמה הארצית – מרכז מיחשוב עצמאי של ספר העדר והקשר הישיר עם האגודות והמשקים, ועדת טיפוח ארצית אחת ומשותפת לכל – תערוכות בקר ארציות מהיום ואילך הן פועל יוצא הגיוני ומחוייב המציאות. הפעם, כמו ב־40 הזדמנויות במרוצת השנים, כולנו נהנינו מן האירגון המופתי, מן התצוגה המרשימה ומאירוע חברתי ומפגש חברי מלבב. יבואו על הברכה כל מי שטרם ותרם להצלחת הענין, כל הכבוד!

מרדכי מלען

המאמרים והמכתבים שמתפרסמים בחוברת זו הם על דעת מחבריהם ואין תוכנם משקף בהכרח את דעת המערכת או מדיניות ה.מ.ב.

אין איזכור שמם של חומרים, מוצרים, פרטי־ציוד או אף של שיטות תפעול ועבודה מהוות המלצה לגבי השימוש בהם, למעט המקרים בהם נאמר כך מפורשות על ידי גורם שהוסמך לצורך זה על ידי מזכירות ה.מ.ב.